

Textielfabriek Van den Acker in de domeinhof van Gemert

De plannen voor de herontwikkeling van het terrein van textielfabriek Van den Acker worden steeds concreter. Dit fabriekscomplex ligt in zijn geheel binnen de oude middeleeuwse domeinhof van de adellijke familie Van Gemert. Deze domeinhof is later uiteengevallen in een aantal onderdelen. Een belangrijk onderdeel was de hoeve met de naam het Hofgoed met de daarbij horende percelen die bekend stonden onder de naam De Vorst. Binnen dat blok percelen werd in de 19de eeuw de textielfabriek van Van den Acker gesticht. Een blik op de historie van deze plek.

De Vorst binnen de domeinhof

Hoe de domeinhof van de adellijke familie Van Gemert zich in de middeleeuwen heeft ontwikkeld is eerder beschreven in *Gemerts Heem* onder de titel *De Bakermat van Gemert*¹. Op bijgaande

afbeelding is de reconstructie van de domeinhof geprojecteerd op de huidige topografische situatie. De rand van de domeinhof is een dubbele groene lijn. Dwars door de domeinhof stroomde het riviertje de Rips en in het centrum waren drie

omgrachte eilanden aanwezig. Op een ervan werd al circa 1050 een adellijke woning gebouwd en omstreeks 1250 kwam er een mottekasteel. Op een ander eiland werd omstreeks 1395 een nieuwe adellijke woning gebouwd en daar staat nu de voormalige Latijnse School. Een belangrijke bron voor

Reconstructie van de domeinhof van de Heren van Gemert, geprojecteerd op de moderne topografie. De dubbele groene lijn geeft de grens van de domeinhof aan. De groene contour is het opgravingssterrein van het Hooghuis en bij de rode contour gaat het om het terrein van Van den Acker.

de reconstructie van de domeinhof is de opgraving van het Hooghuis van Gemert. Het opgegraven terrein is op de afbeelding met groen omlijnd. Het terrein Van den Acker is rood omlijnd.

Na een flinke onderlinge strijd tussen de familie Van Gemert en de Duitse Orde werd de laatste partij in 1366 alleenheer van Gemert. Het mottekasteel werd gesloopt en de domeinhof viel langzaam in delen uiteen. Van de noordelijke strook tussen De Haag en de Rips is de latere geschiedenis nog niet in detail bestudeerd. Van het gebied zuidelijk van de Rips is wel een en ander bekend. Het terrein waar het mottekasteel stond, was in 1366 leengoed geworden van de Duitse Orde en is de geschiedenis ingegaan onder de naam De Hubert. Op een van de drie omgrachte terreinen bouwde de familie Van Gemert omstreeks 1395 een nieuwe adellijke woning en dat terrein werd in 1587 aangekocht om er de Latijnse School van Gemert te stichten². Een vierde onderdeel van de oude domeinhof was de Duvelskamp, aan de westzijde van de Kerkstraat. De familie Van Gemert had met de Duitse Orde een conflict over de eigendomsrechten. Dat conflict werd beslecht door de verkoop in 1394 door de familie Van Gemert aan de Duitse Orde. Op het zuidelijk deel van de Duvelskamp werd vanaf 1430 de nieuwe parochiekerk van Gemert gebouwd. De rest van de Duvelskamp werd aan het eind van de 15de eeuw door de Duitse Orde ter beschikking gesteld aan particulieren om er woningen te bouwen.³ Het gebied tussen de omgrachte terreinen op de domeinhof en de huidige Nieuwstraat bleef bekend onder de naam Steenwechs Goed en was al voor 1400 afgesplitst als

De delen van de domeinhof van de Van Gemerts, die elk hun eigen vervolggeschiedenis hebben. In de tekst is een korte toelichting ervan opgenomen. LS geeft de plaats van de latere en huidige Latijnse School aan. Het Hofgoed met De Vorst blijft lange tijd een ongedeeld bezit. Het huidige terrein van textielfabriek Van den Acker is met een rode contour aangegeven en omvat een groot deel van De Vorst.

afzonderlijk landgoed. Vanaf ongeveer 1550 raakt het gebied verdeeld onder diverse eigenaars.⁴

Het Hofgoed, de Hubert en de Vorst

De geschiedenis van het Hofgoed en De Vorst zijn lange tijd met elkaar verbonden. Het gebied De Vorst was deels akkerland en deels weiland en werd geëxploiteerd vanuit het Hofgoed. Bij het Hofgoed hoorden nog veel meer grondpercelen, vooral op de Molenakker, maar hier beperken we ons tot dit samenhangend geheel. In eerdere publicaties is al beschreven dat dit kernbezit, samen met de Hubert na het overlijden in 1475 van de laatste telg uit de hoofdtak van de familie Van Gemert in bezit kwam van andere eigenaars, die aanvankelijk overigens wel erfgenamen waren van die familie Van Gemert. De eerste eigenaar die niet tot de erfgenamen van de Van Gemerts

Eigenaars van het onverdeelde Hofgoed inclusief de Hubert ***periode***

Henric Celen van Helmond	1475-1478
Conflict over het eigendom	1478-1485
Leunis van de Velde en daarna zijn weduwe Caterijn Henric Celen	1485-1520
Gerit Verhoeven en zijn weduwe Thecla van Hout	1520-1554
Adam van Hout, zoon van Gerit en Thecla	1554-1577

behoorde, was Gerit Verhoeven. Hij en zijn echtgenote Thecla van Hout kregen het vruchtgebruik van het Hofgoed in 1514, terwijl zij waarschijnlijk al langer pachters waren. Na het overlijden van Caterijn Henric Celen, de weduwe van Leunis van de Velde omstreeks 1520, werd het echtpaar Verhoeven-Van Hout definitief eigenaar.⁵ Opvallend is dat de kinderen van het echtpaar soms Verhoeven worden genoemd, maar meestal toch de familienaam van moeder Thecla van Hout meekregen.

Na het overlijden van Gerit Verhoeven bleef zijn weduwe Thecla eigenaresse tot haar overlijden omstreeks 1555, althans ze had het vruchtgebruik ervan. Oudste zoon Adam van Hout exploiteerde het Hofgoed en woonde er ook. In 1547 wordt het omschreven als *“een huis, hof en erf omtrent die kerck geheten dat Hoeffgoet neven erve der heren van Gemert en die Ruespe, des H. Geesterf en erve Marij Jan Everets tot de straat”*. De aangrenzende percelen waren dus het Duits Ordens kasteel met aanliggende percelen (*erven der heren van Gemert*), De Rips (*Ruespe*), Steenwechsgoed (*H. Geesterve*), het perceel van de latere Latijnse School (*Marij Jan Everets*) en de straat. In 1554 werd het omschreven als een huis en hof, met schuur en bakhuis geheten dat

Hoeffgoet, gelegen achter de kerk, zoals Thecla daarvan het vruchtgebruik had.⁶

De talrijke bezittingen van Gerit en Thecla werden verdeeld onder de zes kinderen en aanvankelijk kreeg elk kind ook een stukje van het Hofgoed. Er zijn onderling nogal wat stukken verkocht in de periode 1555-1564 en voor zover kan worden overzien worden alle onderdelen uiteindelijk overgedragen aan Adam, die daarmee weer eigenaar van het geheel werd.

Na de dood van Adam wordt de erfenis in 1579 verdeeld. Zoon Willem krijgt de Hubert, die daarvoor definitief wordt afgesplitst van het Hofgoed. De drie dochters Jenneke, Lenartke en Geritke krijgen het Hofgoed, zonder de Hubert.⁷

De families Strijbosch en Verhofstad

In 1607 zijn de zussen Jenneke en Geritke, dochters van Adam van Hout, nog steeds samen eigenaar. Lenartke was al kinderloos overleden. Geritke was getrouwd met Lenart Lenarts van Strijbosch en woonde op het Hofgoed. Zus Jenneke was opmerkelijk genoeg getrouwd met Lenart van Strijbosch, haar schoonvader, maar bleef ook kinderloos. Uiteindelijk werden Geritke van Hout en Lenart Lenarts van Strijbosch eigenaars

van het Hofgoed en na hen kwam het circa 1610 aan hun zoon, Adam Lenarts van Strijbosch. Op 10-12-1660 vond de erfdeling plaats van de goederen van Adam en kwam het Hofgoed in handen van de kinderen van zijn zoon Thomas Strijbosch: Claas Thomas Strijbosch en Elske Thomas Strijbosch, gehuwd met Peregrinus Verhofstad. De Omschrijving luidde toen: *“de huijsinge met hof en land genaamd Hofgoet, 23 lopensaet groot, neven erve der Commanderij en de Rijps en het goed van Leonart Damen”*.⁸ Leonard Damen was toen eigenaar van de Hubert.

Claas Strijbosch en Peregrinus Verhofstad regelden de erfdeling onderling, ruilden daarna nog percelen en verkochten stukken aan elkaar. In 1701 erft de orgelbouwer Mathijs Verhofstad de percelen van zijn vader Peregrinus en bovendien koopt hij in 1714 de rest van het Hofgoed en de Vorst van de erfgenamen van Claas Strijbosch. Mathijs wordt daardoor eigenaar van nagenoeg de gehele Vorst.⁹ Eerder hadden in 1713 de erfgenamen van Claas Strijbosch al een perceel in de Vorst *“met de halve graeff langs de weg en langs de Vorst met een rechte weg vanuit het Schoolstraetje”* verkocht aan hun mede-erfgenaam Albert Strijbosch. Juist op dit perceel werd later de fabriek van Van den Acker gesticht. De rechte weg vanuit het Schoolstraetje is nu nog steeds een belangrijke verbindingssas binnen het textielcomplex van Van den Acker. Dat dateert dus al van voor 1713. Op dit perceel stond in 1713 een schuur, behorend bij het Hofgoed, maar die werd meteen al verwijderd. De eerste woning op het perceel werd door Albert gebouwd in de periode 1713-1717.¹⁰ Al in 1747 stonden op dit perceel

4 woningen met nog een stal en een schuur, al lemaal eigendom van de erfgenamen van Claas, zoon van Albert Strijbosch.¹¹

Met uitzondering van dit perceel bleef het Hofgoed met de Vorst als geheel eigendom van *“heer medicine doctor”* Ignatius van den Dijck, die gehuwd was met de weduwe van Mathijs Verhofstad. Na hem volgden als eigenaar Peter Spiliaart (vanaf 16 nov. 1758) en Laurens van Dooren (vanaf 29 okt. 1783). De Vorst werd daarna gesplitst in meerdere percelen die in handen kwamen van veel meer eigenaars. In 1832 waren er zo'n vijftien verschillende eigenaren.

De kwezels op de Hoek

In het begin van de 18de eeuw werden op het Hofgoed door Claas Strijbosch, de toenmalige eigenaar, een aantal kleine woningen aangebouwd, waar kwezels zich hebben gevestigd. Peter van den Elsen beschreef de Gemertse kwezels, Derde Orde leden van Franciscus, in een uitgebreid artikel en hij vermeldt dat er in 1709 zes kwezels woonden in het huis van Claas Strijbosch.¹² Zijn erfgenamen verkopen het Hofgoed aan Mathijs Verhofstad en de woningen van de kwezels zullen daarbij gehandhaafd zijn gebleven. Als in 1758 Peter Spiliaart het Hofgoed koopt, wordt het omschreven als: *“een heerlijke en moderne huijsinge, met twee doorgaande zolderingen en Engelsche ramen, vier roijale boven en drie dito benedenkamers, een kelderkamer, een grote zomer- en kleinere winterkeuken, schuur en stal-ling met twee hoven, en daar vast aangelegen een boerenwoning met bijhorige groes- en teullanden, en verscheidene kleinere huizen, bestaande uit*

De kadastrale situatie in 1832 van Het Hoekje, de buurt van Schoolstraat en Ruijschenberghstraat. De oranje gebouwen waren vermoedelijk allemaal voormalige kwezelwoningen.

De topografie van omstreeks 1900 met het Van den Ackerterein binnen de rode contour. De bebouwing was nog erg beperkt.

vijf woningen". Er zijn naast het grote huis dan vijf kleine woningen. Al eerder verkochten de erfgenamen van Claas Stribosch het hoekperceel waar nu Van de Acker is gevestigd, aan hun mede-erfgenaam Albert Claas Stribosch. Albert bouwde er een woning. Kort erna werden bij die woning nog een aantal kleinere huizen gebouwd.

Bij de erfdeling tussen de kinderen van Jan Albert Stribosch op 16 dec. 1747 is er sprake van een groot huis met een afzonderlijke kamer en liefst nog drie woningen, een stal en een schuur. In de woningen woonden ook kwezels.

De plek waar de huizen stonden, werd steeds De Hoek of Het Hoekje genoemd. Een naam die lang blijft bestaan en later nog op het huis Ruijschenberghstraat 14 is aangebracht. In 1832 stond er langs de Schoolstraat inmiddels een rijtje van vier woningen, aan elkaar vast gebouwd. De huizen worden dan niet allemaal meer bewoond door kwezels, maar door wevers. Drie van de vier huizen zijn dan eigendom van de broers Jan-Willem en Hendrik van den Acker. Het grote huis langs de Ruijschenberghstraat is dan van Jan Mastenbroek.¹³

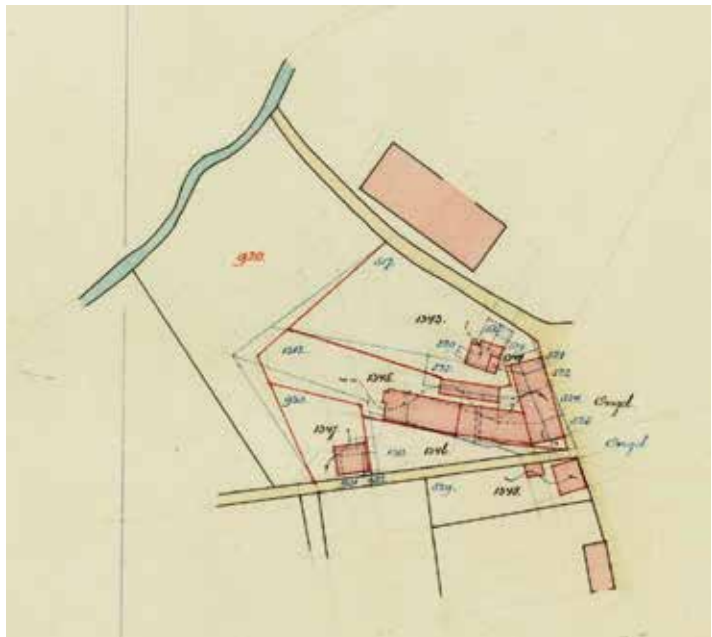
Textielfabriek Van den Acker

Van het rijtje van vier kwezelwoningen aan de Schoolstraat verwerft Peter van den Acker er drie met bijbehorende tuin. De weduwe van zoon Jan-Willem bezit in 1832 het noordelijke huis en zoon

De kadastrale kaart van 1832, geprojecteerd op een luchtfoto. De rode contour geeft het terrein aan van de textielfabriek van Van den Acker. Daarbinnen groen gekleurd de percelen van de broers Jan-Willem en Hendrik van den Acker, waar de textielfabriek werd gestart.

De kadastrale wijzigingen in 1906. Aan de rechterkant langs de Schoolstraat het rijtje van vier woningen, waarvan inmiddels ook de meest noordelijke in bezit is van Van den Acker. De vier woningen worden verbouwd tot één geheel, met daarachter de fabriek met ververij op de percelen 1345 en 1346. Perceel 1343 wordt in 1910 verworven. Perceel 1347 wordt aangekocht in 1919 en in 1939 komt er ook perceel 920 bij. De steeg vanuit de Schoolstraat bestond in 1713 al en is nu op het terrein van Van de Acker nog steeds herkenbaar aanwezig.

Hendrik de andere twee, maar kort daarna wordt het bezit herenigd. De familie Van den Acker sticht er een ververij, terwijl er ook geweven en gewoond wordt. Het begin van de textielfabriek is gemaakt.

Op de kadastrale hulpkaart van 1939 is te zien dat er kort daarvoor een nieuw woonhuis bij de fabriek werd gebouwd, nu Ruijschenberghstraat 14 (Het Hoekske) waarvoor de bouwvergunning werd afgegeven op 17 juli 1935 aan de firma

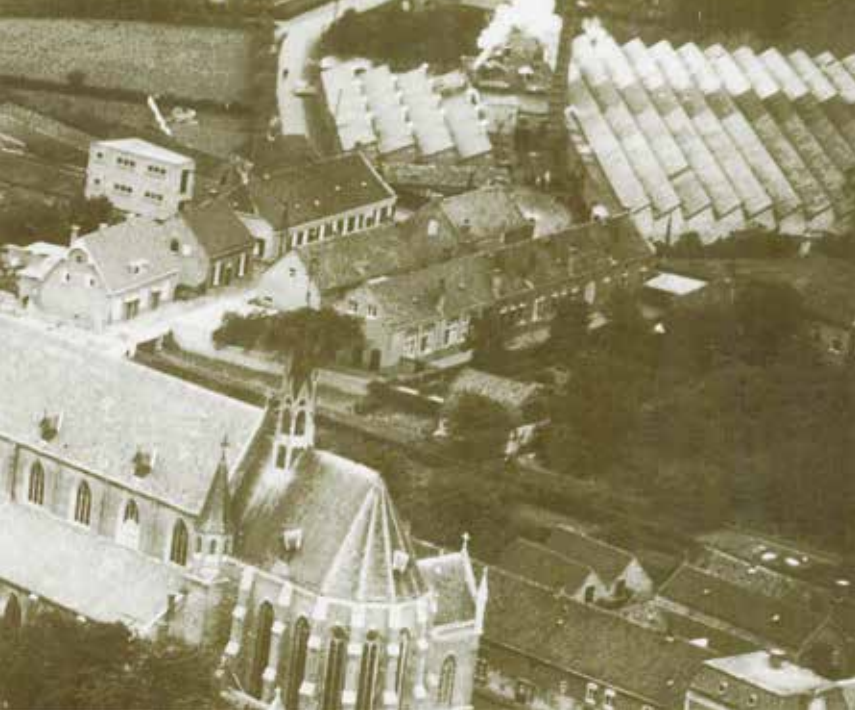
De gebouwen van Van den Acker langs de Schoolstraat op een schilderij van 1935 van Kees Meyer (collectie familie Van den Acker). Oorspronkelijk was het rijtje huizen nog één woning langer. Links op de achtergrond fabrieksgebouwen en de schoorsteen.

De kadastrale hulpkaarten geven de groei van het fabrieksterrein in de eerste helft van de 20ste eeuw weer. Na de tweede wereldoorlog worden nog percelen aan de zuidkant aangekocht voor uitbreiding van de fabriek.

Ten westen van de kerk werd in 1902 een nieuw kerkhof ingericht. Let op: het noorden is onderaan.

Over de kerk heen zien we de Schoolstraat met de woning van Van den Acker en de fabriek daarachter, zoals ze ook op het schilderij staan afgebeeld. Rechts bovenaan de fabriek van Raymakers aan de overkant van de Ruijschenberghstraat op de Hubert. (foto van 1935).

Op het tracé van de Komweg stond langs het kerkhof een lijkenhuisje, dat in 1988 werd gesloopt.

Joh. Van den Acker, Bontweverij te Gemert. Het oude gebouw aan de Schoolstraat verdween.¹⁴

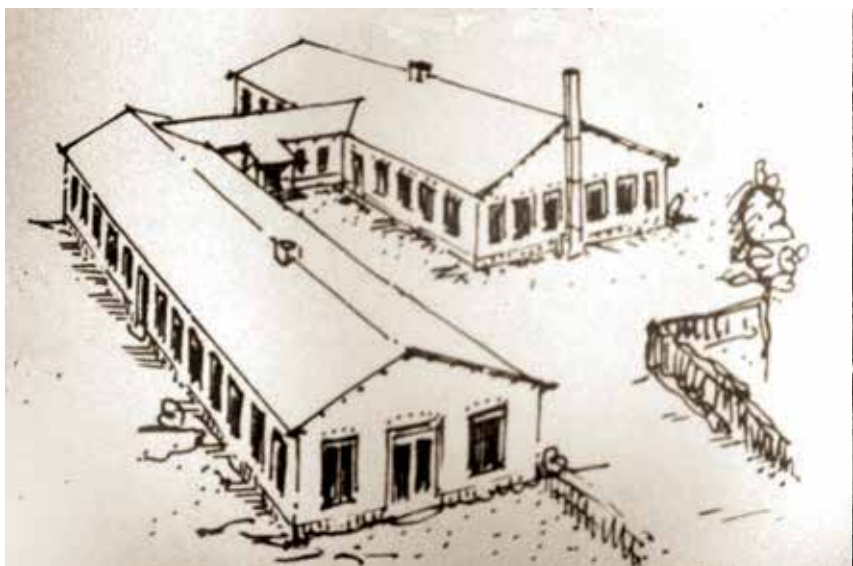
Later werd het fabrieksterrein naar het zuiden, aan de overkant van de steeg, nog verder uitgebreid.

Ten zuiden van het fabrieksterrein was al in 1902 het kerkhof van de parochie Sint-Jansonthoofding aangelegd op het meest zuidelijke gedeelte van de Vorst. Voordien werd er alleen rondom de kerk begraven. In 1992 werd ten westen van dat kerkhof een nieuwe begraafplaats aangelegd.¹⁵ Op de plaats waar nu de Komweg langs het kerkhof loopt, werd in 1947 de eerste ambachtsschool van Gemert gebouwd.¹⁶ Na de verhuizing van die school werden de gebouwen nog gebruikt door soos De Hel.

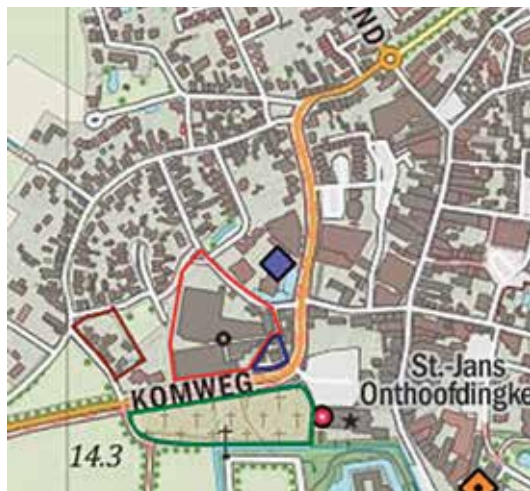

De Schoolstraat omstreeks 2010. Vooraan woningen gebouwd in 1933, dan een woning van 1907 en achteraan panden van Vanden Acker.

Links een tekening van de eerste ambachtsschool van Gemert (Spildoorn 1950), rechts hetzelfde gebouw in gebruik als soos De Hel en nog later wandelsportvereniging Zuth. De gebouwen rechts achteraan werden later vervangen door gebouwen van Van den Acker.

De bebouwing op de Vorst bestaat hoofdzakelijk uit de woning en de fabrieksgebouwen van Van den Acker. Op dit kaartje met de rode contour. De noordelijke grens van de Vorst was vroeger de Rips en nu loopt er het Vorsterpad door de voormalige bedding. Het zuidelijk deel van de Vorst met de groene contour bestaat nu uit het kerkhof van de Sint Janskerk met een westelijke uitbreiding als gemeentelijke begraafplaats. Aan de zuidoostkant ervan langs de Schoolstraat werden in 1907 en 1933 woningen gebouwd binnen de blauwe contour. De woningen langs de Jezuïetenlaan binnen de bruine contour aan de westkant van de Vorst werden in 1952 gebouwd. Na de aanleg van de Komweg werd op de hoek met de Jezuïetenlaan nog een woning toegevoegd.

Samenvatting

De westkant van de bebouwde kom van Gemert heeft een bijzondere voorgeschiedenis, die bepaald werd door de ligging van de oude domeinhof van de familie Van Gemert en de bouw en uitbreiding van het Duits Ordens kasteel ten zuiden ervan. De aanwezigheid van de domeinhof

Van Gemert had als gevolg dat de Vorst in zijn geheel als onderdeel van het Hofgoed eeuwenlang in één hand bleef. Het Hofgoed met de bijbehorende landerijen in de Vorst was feitelijk het laatste restant van de oude domeinhof. Afgezien van een enkele schuur werd de eerste woning op de Vorst pas gebouwd in de periode 1713-1717.

Die bebouwing groeide op initiatief van Claas Strijbosch en zijn familie uit tot een rijtje van vier woningen waar kwezels zich vestigden. Na het verdwijnen van de kwezels, die hun kost hoofdzakelijk verdienden met spinnen, werden de woningen gebruikt door wevers. Leden van de familie Van den Acker waren wevers en Hendrik nam het initiatief voor een textielfabriek op die plaats. Pas in de 20ste eeuw groeide de fabriek uit tot een fors complex. Ook de overige bewoning op de (voormalige) Vorst kwam er pas in de 20ste eeuw. Vanuit de huidige Schoolstraat bestond in 1713 al een steeg

Tussen de gebouwen van de textielfabriek loopt nog de oude steeg van vóór 1713 vanaf de Schoolstraat.

naar het achterland. Die steeg is nu op het terrein van Van de Acker nog steeds herkenbaar aanwezig. Hopelijk blijft dat ook het geval bij de nieuwe ontwikkelingsplannen.

Archeologische verwachting

Het terrein van Van den Acker grenst aan het perceel waarop in de middeleeuwen het Hooghuis van de familie Van Gemert was gevestigd. De zuidoostelijke rand van de gracht om het Hooghuis werd bij de opgraving niet aangesneden. Mogelijk loopt de gracht in zuidoostelijke richting verder door op het Van de Ackerterrein. Het kan niet worden uitgesloten dat daar ook nog bijbehorende gebouwen aanwezig waren. Omdat het gehele Van de Acker terrein binnen de oude

domeinhof ligt, heeft het hele terrein een hoge archeologische verwachting.

Er is bovendien een heel specifieke onderzoeksvraag voor het onderhavige terrein en die heeft te maken met het vroegere verloop van het riviertje de Rips. De Rips loopt dwars door de domeinhof, maar het oude tracé is nog onbekend. Op de kadasterkaart van 1832 is een tracé van de Rips ingetekend. Bij de opgraving van het Hooghuis is dat tracé ten noorden van het Hooghuis ook aangesneden en uit het profiel bleek dat de Rips op die plaats een gegraven tracé is. In het profiel was geen natuurlijk beekdal te bekenen, maar wel een scherp afgetekend v-vormige watergang. De natuurlijke loop lag dus niet op de plaats waar hij in 1832 is getekend.¹⁷ Waarschijnlijk kwam het tracé uit 1832 al in de middeleeuwen tot stand. Mogelijk in samenhang met de aanleg van de grachten of juist in samenhang met het dempen ervan.

Behalve de vaststelling dat het tracé van de Rips deels is gegraven, werd er nog een andere opvallende waarneming gedaan. In de gracht tussen de voorburcht en de hoofdburcht van het Hooghuis werd geconstateerd dat daar een laag kiezelsteentjes aanwezig was, die het gevolg is van flink stromend water. Het is een soort van desert-pavement, maar dan niet door wind maar door water. Het is heel goed mogelijk dat dat stuk van de grachten aanvankelijk een natuurlijke waterloop was. Het verdere verloop van de Rips is op het terrein nergens teruggevonden. Het is heel goed mogelijk dat de natuurlijke loop juist op het terrein van Van den Acker aanwezig was.

Op bijgaande afbeelding is het mogelijke natuurlijke tracé van de Rips met een blauwe lijn

ingetekend richting het terrein van Van den Acker. Hoe het verloop op dat terrein plaatshad, is onbekend, maar archeologisch onderzoek kan daar duidelijkheid over scheppen.

Mogelijk tracé van de Rips over de domeinhof van de Van Gemerts in de middeleeuwen in donkerblauw. Het rode kruis geeft de plaats aan waar het tracé van de Rips gegraven bleek te zijn en dus oorspronkelijk niet bestond.

Noten:

1. Jan Timmers, De Bakermat van Gemert, Een biografie van de domeinhof tot 1500, Gemerts Heem, 2021, nr. 1.
2. Jan Timmers, Ontwikkelingen in Middeleeuws Gemert, in: A. Thelen (red), Het Hooghuis te Gemert, Archeologisch en historisch onderzoek betreffende het middeleeuws kasteel van de heren van Gemert, Gemert 2001.
3. Jan Timmers, Wat aan de bebouwing aan de Kerkstraat voorafging, Gemerts Heem, 2003, nr. 4.
4. Jan Timmers, Steenwechs Goed en de ontwikkeling van de Nieuwstraat, Gemerts Heem, 2023, nr. 3
5. Zie noot 2, blz 89 e.v.
6. Schepenprotocollen Gemert, R 105.
7. Schepenprotocollen Gemert R109 dd 25 okt. 1579.
8. Schepenprotocollen Gemert R118, dd 10 dec. 1660.
9. De verwerving en het bezit van orgelbouwer Mathijs Verhofstad is uitgebreid beschreven in Martien Verbruggen, Welk een "lofbaerlijk werk", Gemertse orgelbouwers en Mathijs Verhofstad in het bijzonder, Bijdrage tot de geschiedenis van Gemert deel 20, Gemert 1995.
10. Schepenprotocollen Gemert R126 dd 20 mei 1713; Landboek nr 1352. <https://heemkundekringgemert.nl/documentatie/bronnen/landboek-1717-1816/> en Schepenprotocollen Gemert R142, dd 16 dec. 1747.
11. Schepenprotocollen Gemert R147 dd 16 nov. 1758 en R154 dd 29 jan. 1783.
12. Peter van den Elsen, Gemertse kwezens uit de Hoek!, Gemerts Heem, 1987, nr 4.
13. www.historischegeografiebrabant.nl
14. De kaartjes zijn afkomstig uit het archief van het Kadaster.
15. Ton Thelen, Het Vrijthof. Begraven in en rond de kerk, Gemerts Heem 2010, nr 3.
16. Simon van Wetten, Gemert groeit groter, De gemeentelijke groeihormonen van de 20e eeuw, Gemerts Heem 2007, nr. 2.
17. Van de opgraving van het Hooghuis is geen opgravingsverslag gemaakt, zoals dat tegenwoordig zou gebeuren. De opgraving is uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van de Rijksdienst. Het boek dat door de heemkundekring werd uitgegeven met daarin de belangrijkste resultaten, werd beschouwd als een voldoende verslag. Dat is de reden dat de twee waarnemingen die hierboven zijn aangehaald, niet zijn gepubliceerd. Bovendien was de Rijksdienst van mening dat onderzoek naar het verloop van de Rips geen onderdeel van het zoeken naar het Hooghuis was. Daarnaast is geen onderzoek gedaan en zijn geen waarnemingen genoteerd. Door de beperkte verslaglegging zijn niet alle vondsten beschreven en opgenomen in het boek. Veel gegevens die door vrijwilligers van de heemkundekring zijn verzameld en bewerkt, zijn gepubliceerd, maar lang niet alles. Een foto van het profiel van de Rips aan de noordkant van het opgegraven Hooghuis is daarom ook helaas niet beschikbaar.